

Utveksling til Gøteborg

av Alexander Martin Wathne

”Sverige? Hvorfor valgte du Sverige? Det er jo så nært”. Dette spørsmålet ble stilt flerfoldige ganger av både medstudenter ved NMBU, familie, samt av nye, internasjonale venner i Gøteborg. Sannheten var at planen var å egentlig ikke dra på utveksling, men å reise over en lengre periode etter fullført mastergrad. Nå, etter et utrolig vellykket opphold i Gøteborg, ville jeg ikke byttet ut mitt semester i nære Sverige for noe som helst.

Jeg dro alene i midten av januar til et opphold som skulle vare fra januar til juni i Sveriges nest største by: Gøteborg. Ved ankomst var det en nedsnødd og frossen by som mottok meg, men likevel svært magisk. Byen holder den uoffisielle tittelen ”Skandinavias London” grunnet de karakteristiske bygningene som ble oppreist av skotter og nederlendere i Gustav Adolf sin tid. I korte ordelag kan Gøteborg beskrives som en storby med småbyfølelse, og mer sjarmerende kan man nesten ikke få det. Dette er også byen som ga oss Volvo, så unngå å telle opp disse bilene på vei til sentrum. Det er tusenvis av de.

Men fra spøk til revolver: Jeg hadde valgt Gøteborgs Universitet som har en studentmasse på utrolige 40000, samt 6000 ansatte. De har også et veldig tett samarbeid med det tekniske universitetet Chalmers, så campus er mildt sagt massivt, og plassert på en høyde sentralt i byen. Universitetets rykte for god utdanning var en av grunnene til at jeg valgte stedet, og tro meg, dersom du søker opp bemerkede, gamle studenter fra Gøteborgs Universitet vil du oppdage at du følger i fotspor til giganter. Mange studenter ved NMBU som har vært på utveksling vil kunne fortelle at skolegangen i utlandet var avslappet og krevde særdeles lite arbeid. Erfaringen min fra Gøteborg var noe helt annet. Standarden er skyhøy, og tidvis kreves det mye jobbing med fagene. For å avskrekke må det nevnes at man tar kun ett fag i to måneder, avlegger eksamen, også begynner neste fag som går over de siste to månedene. Lærdommen jeg tok med hjem var at svenske studenter har en helt annen arbeidskultur innen fagene enn oss her hjemme, men erfaringen gjør at jeg føler jeg stiller mye sterkere til skriving av masteroppgave ved NMBU. Anbefales altså.

Det er svært vanskelig å leie bolig i Gøteborg, og ved ankomst hørte jeg rykter om lange ventelister for svensker for å leie. Heldigvis prioriterer studentsamskipnaden utvekslingsstudenter, og jeg kunne oppgi en ønskeliste via e-mail lenge før ankomstdato om hvilke boliger jeg ønsket. På forhånd ble jeg anbefalt studentbyene Olofshöjd og Helmutstro, og for den nysgjerrige sjel som leser denne erfaringsrapporten: velg én av disse.

Den tradisjonelle fadderuken følte seg svært mangelfull ut sammenliknet med her hjemme, og det ble mer som en orienteringsuke der det ble gitt mye informasjon over flere dager, avbrutt av en fest i ny og ne. Studenter som hadde ankommet et halvår tidligere kunne derimot fortelle om et utrolig bra opplegg på høsten, men starten av vårparallellen var svært tonet ned i sammenlikning.

Ettersom jeg dro alene var jeg i likhet med alle andre svært kontaktsøkende, og man knytter vennskap fra dag én. Savnet etter en heidundrende fadderuke smeltet vekk etter hvert som en vennegjeng formet seg og fester ble arrangert på eget initiativ. Sammen utforsket vi byen, dro på caféer for å nyte den tradisjonelle, svenske 'fika', feiret bursdager, reiste rundt i landet, dro ut flere ganger i uken og laget store middager sammen. Det er så utrolig mange utvekslingsstudenter at man kan ikke unngå å havne i en god gjeng med felles interesser, og det er en stor bonus at man praktisk talt er naboer med hverandre på Olofshöjd eller Helmutstro.

Svensk kultur er åpenbart nesten identisk med den norske, og det ga en unik mulighet til å være med å formidle skandinavisk kultur til studenter fra lengre sør på kontinentet, og samtidig lære mer om deres. Og her kommer det mest interessante: jeg var den eneste skandinaviske av utvekslingsstudentene. For i motsetning til de titalls nordmennene som drar sammen hvert år til USA, Australia og New Zealand får man en følelse av å være veldig langt hjemmefra når man er alene med andre europeere og ikke kan bruke morsmålet med noen. Dette er en av grunnene til at jeg anbefaler utveksling til Gøteborg på det varmeste. Drar man hit vil man være utav komfortsonen daglig, og uten mulighet for å trekke seg tilbake til et "norsk sikkerhetsnett". Etter et semester her vil du øyeblikkelig merke hvor mye du har utviklet deg som person.

Like sikkert som at solen går opp og ned, må vinteren vike for våren. Den nedsnødde byen som ønsket meg velkommen ble grønn, varm og innbydende. Vennegjengen som startet opp rett etter semesterstart hadde gjennom halvåret blitt utrolig sterkt knyttet til hverandre. Jeg har egentlig aldri sett maken utenom vennegjenger på folkehøyskoler rundt om i landet hjemme. De siste ukene var en myriade av følelsesmessige farvel etter hvert som folk dro én etter én. Da det endelig var min tur sammenfalt min siste kveld med en stor, felles avskjedsfest. Latter og tårer satt løst, kun avbrutt av høylytt skåling, og mellom alle avskjedene tenkte jeg at jeg aller helst hadde lyst å bli. Utvekslingen ga meg nære venner som jeg fremdeles holder kontakten med daglig, selv om de nå befinner seg i Frankrike, Hellas, USA, Østerrike, Belgia og Canada. Hvis du fremdeles sitter på gjerdet og er usikker på utveksling, prøv en utveksling litt annerledes enn den alle andre gjør: dra til Gøteborg!